

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL.

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipografiei arhidiecezane, Sibiu, str. măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegrafului Român“, strada măcelarilor nr. 45.
Epistole nefrancate se refuză. Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE.

Pentru odată 14 fl., — de douăori 24 fl., — de trei ori 30 fl.
rândul cu litere garmond.

Votul universal.

Sibiu, 16 Noemvrie n.

Încă pe vremea când ministru-prezident și ministru de interne era contele *Tisza István*, se începuse cu adunarea de date statistice, necesare pentru compunerea unei legi noi electorale, în care dreptul de alegere să fie lărgit și să fie extins și asupra *unora* dintre cei astăzi desmoșteniți politicește.

Sub urmașul său, baronul *Féjerváry*, care avea ca ministru de interne pe *Kristoffy*, materialul adunat a fost apoi bine studiat, și s'a ajuns la convingerea, că din punct de vedere politic curat maghiar nu e nici o primejdie dacă se introduce și la noi votul universal la alegeri; și a fost dată lozinca, primită cu bucurie de păturile largi ale cetățenilor din statul ungar, neîndreptățiți să iee parte la alegerile pentru dieta țării, că guvernul țării, cu învoirea Coroanei, a trecut în programul său de muncă *introducerea sufragiului universal* la alegeri.

Coroana leagă în urmă pace și învoială cu coaliția maghiară, și-i pune acesteia ca condiție, ca punct de program, care trebuie negreșit realizat, și încă în termenul cel mai scurt posibil, aducerea unei legi noi electorale, compusă pe baza sufragiului universal.

Se credea acum, că după ce întregul material trebuincios pentru compunerea unei astfel de legi e adunat și stă gata în arhivele ministerului de interne, noua lege nu va întârzi mult, ci la începutul anului ce vine va fi votată, sancționată, și apoi pe baza ei se vor face imediat alte alegeri.

Ne vine însă știrea dela Budapesta, că lucrul nu stă tocmai așa. Domnul ministru de interne actual, contele *Andrássy*, nu e mulțumit cu datele statistice cari au fost adunate de înaintașii săi, și a dat ordin să se adune altele, mai exacte

și mai ample. Și până se va face aceasta, vor trece luni, până se va studia noul material adunat vor trece alte luni, până se va compune noul proiect de lege iarăși altele, și astfel nu sunt prospecte, ca noua lege electorală să fie prezentată dietei spre desbatere în cursul anului ce vine, ci poate că abia în cursul anului 1908.

Sigur că împrejurarea aceasta a îndemnat pe domnul deputat român *Dr. Alexandru Vajda Voevod* să adreseze în ședința din 10 Noemvrie n. o interpelație guvernului unguresc, întrebându-l, dacă are sau nu intențiunea să prezinte parlamentului în timpul cel mai scurt, și cel mult până la 19 Maiu 1907, un proiect de lege despre votul universal, pentruca *să nu fie compromisă voința Maiestății Sale*, care a pus condiție guvernului actual, să realizeze negreșit votul universal secret și după comune?

I-a răspuns numai decât domnul ministru-prezident *Wekerle*, că guvernul *va realiza* aceea ce a promis cu privire la sufragiul universal, însă așa, ca *să fie păstrat caracterul național (maghiar) al acestui stat*.

Iarăși un răspuns deci, de care n'aveam nici o trebuință, pentrucă puteam să-l știm înainte, și care putea să nu fie provocat. Chestia e doară atât de clară, încât nime nu poate să rămână nedumerit asupra ei!

Coroana a pus o condiție principală coaliției atunci când a legat pace și învoială cu ea, anume, să facă pace în țară, să restabilească ordinea și mersul regulat în administrația publică și să voteze contingentul de recruți și sumele necesare pentru acoperirea trebuințelor armatei. Toate celelalte condițiuni au fost numai de a doua mână, laterale, dela a căror împlinire Coroana sigur că va absta, dacă i-se vor da garanții, că pacea nu va mai fi turburată în Ungaria, și că tot ce se cere pentru trebuin-

țele armatei va fi votat. Și cine ne garantează, că nu se va face o *nouă* învoială cu Coroana, în acest înțeles? Pentrucă e vorba de un contract bilateral, care — fără a fi compromisă voința Coroanei, — poate fi schimbat orișicând și în orice mod, atunci când ambele părți se învoiesc la aceasta. Trăgănarea cea lungă a compunerii noului proiect de lege despre votul universal ne face să presupunem, că cam aceasta ar și fi dorința și intențiunea guvernului. De aceea credem, că e păcat să forțăm noi lucrurile și să punem guvernului neîntrerupt sula în coastă, pentru un lucru, care tocmai atunci când îl reclamăm noi mai cu înzistență, nu are să fie făcut spre mulțămirea noastră.

Dacă Coroana ține cu tărie la punctul acesta din învoiala cu coaliția, apoi va solicita Coroana însași introducerea votului universal și la noi, mai ales acum, când în cealaltă parte a monarhiei, în Austria, e ca și introdus. Iar dacă nu mult îi pasă Coroanei, del-avem, sau nu-l avem, putem noi să-i tot cerem introducerea, căci totuși nu'l vom avea. Nu suntem noi așa de tari, ca noi să forțăm guvernul și majoritatea parlamentară să ni-l dea!

De altcun noi am arătat cu altă ocaziune, în o serie de articoli publicați în anul trecut, că ceea ce cer interesele noastre nu e atât votul universal, cât mai mult o *nouă și dreaptă arondare a cercurilor de alegere*. Și în privința aceasta ne temem, că Coroana n'a pus nici o condiție guvernului, și astfel, chiar dacă guvernul realizează condiția Coroanei cu votul universal, noi nu vom avea motive de a ne bucura.

Șef de stat major pentru armata austro-ungară va fi numit în zilele apropiate generalul Konrad, unul dintre cei mai tineri generali din armata monarhiei noastre.

Cronică pedagogică.

Școala pedagogică din Sibiu.

Cu drept cuvânt putem vorbi în evoluția culturală a poporului nostru ardelean de o școală pedagogică sibiană.

Și dacă ea n'a fost încă marcată de nici un scriitor român și în nici un soi de scriere, asta dovedește, că încă n'a ajuns la acel grad al civilizației, de unde ochiul filozofic zărește toate păriasele ce se scurg în alvia noastră culturală națională.

Școala aceasta își ia începutul cu venirea în fruntea bisericii ortodoxe române din Ardeal la neuitatului și întru fericire des pomenitului *Andreiu baron de Șaguna*.

Între problemele de căpetenie ale lucrării lor era mai ales: preocuparea pentru creșterea tinerimei credincioșilor în credința Arhipăstoriei lui. De când a pus piciorul în eparhia ortodoxă a Ardealului, în circularele sale nu întrelasă a se ocupa de afacerile instrucției și creșterii tinerimei ortodoxe române.

El e întemeietorul conferențelor învățătoarești, o instituție, căreia i-a dat loc și în statutul organic al bisericii noastre.

Organizarea acestora spiritualui ager al acestui providențial și genial bărbat se datorește.

E foarte instructiv și interesant a cerceta și a afla, cum știă el să-și aleagă bărbații, pe cari îi designă de comisari conzistoriali; dar mai interesante sunt instrucțiunile, ce le da cu privire la direcția de conducere în conferențe. De multeori întâlnești povețe, cari iau privire la cele mai noi metode de urmat în educație și instrucție.

Asta denotă un ochiu ager și pătrunzător, proprietate numai a spiritelor mai alese și superioare.

El e primul la noi ortodoxii din Ardeal, care în mod sistematic și conștin de lucrarea sa, pune bază organizării școlii primare, secundare și seminarului, numit cu numele său.

Cu mult mai valoroasă însă apare munca lui când ne gândim cu câtă dibăcie și pricepere știă să-și aleagă bărbații,

FOIȘOARĂ.

Activitatea filozofică a dlui A. de Mocsonyi.

Dizertație citită cu ocazia desvălirii bustului dlui A. Mocsonyi în sinul societății „Petru Maior“ din Budapesta la 22 Oct. a. c.

De Onisifor Ghibu, stud. în litere.

(Urmare).

II.

La noi nu s'a scris mult în direcția arătată. E și natural. Inter arma silent musae. Un filozof n'am avut până acum și propagatorii de filozofie într'un înțeles mai restrâns ni-au lipsit. Dacă am cită numele lui I. Budai-Deleanu, G. Lazar, A. T. Laurian, T. Cipariu și *S. Bărnăuțiu*,¹⁾ în activitatea cărora se observă mai mult sau mai puțin influința unei filozofii alui Kant, am spune tot ce se poate spune din acest punct de vedere despre răspândirea ideilor filozofice la noi până prin anii 70. De atunci s'a mai complicat viața noastră culturală, totuși vre-o personalitate care să ne atragă luarea aminte nu întâlnim. Astăzi avem o singură personalitate, care

deși n'a desvoltat o activitate literară-filozofică mai extinsă, a dovedit totuși nu numai o orientare sigură în întreg domeniul filozofiei, ci a venit în lumea cugetărilor noastre și cu idei originale de o valoare care nu se poate trage la îndoiașă. Această personalitate e dl A. Mocsonyi.

Când aducem deci, cu această ocazie solemnă, omagiile noastre de recunoștință și mulțămire dlui Alexandru Mocsonyi mecenatul marele Român și sprijinitor al cauzei noastre naționale sub diferitele ei raporturi, admirația noastră nu e mai mică pentru dl Mocsonyi — filozoful, care prin bogăția de idei a sa se ridică mai presus de conaționalii săi din această țeară.

Lumea de idei a dsale am putea-o studia foarte bine din activitatea publică, din vorbirile sale rostite în cameră sau la „Asociațiunea română pentru literatura și cultura poporului român“, al cărei președinte a fost; aceasta însă n'ar putea intra în cadrul unei dizertații cetite în sinul acestei societăți. Nouă ne rămâne numai aprecierea activității filozofice strict literare a dsale, care deși nu e mai puțin importantă, dar e de sigur mai puțin extinsă decât celelalte. Căci dl M. n'a scris

mult, n'a scris de sigur atâta încât să-l putem cunoaște destul de bine ca filozof, din toate punctele de vedere. De aceea suntem nevoiți a ne opri la analiza pe scurt numai a celor trei studii de o extensie nu prea mare, pe cari le-a publicat la intervale de timp destul de respectabile.

Cel dintâiu studiu al său, pe care l-a scris la rugămintea societății academice „România Jună“ din Viena, la anul 1888 tratează o chestiune importantă nu numai din punct de vedere teoretic, ci și practic: *conștiința națională*. În acest studiu discută locul pe care-l ocupă conștiința națională pe lângă conștiința de om și afirmă, că conștiința națională e absolut îndreptățită și e necesară pentru orice om, pe umerii căruia e chemată a se răzimi o răspundere. Conștiința națională e atât de îndreptățită, încât n'ar trebui să existe altfel de state, decât cele organizate pe baze naționale. Orice altă bază e degenerare; oricine nu ține la acest principiu e un suflet mic și oricine apasă pe ceice voesc a-și validita acest drept scump, comite sacrilegiu.

Al doilea studiu, care tratează de-

spre „problema vieții“ a fost publicat în Almanahul societății noastre la anul 1901. E un memento pentru „junii cari ca odinioară Hercule la răspântie stau la pragul de a deveni mâne bărbați“, fără a ști în adevăr ce problemă grea are de rezolvit în viața sa și fără a cunoaște acele căi cari îl duc cu siguranță la împlinirea misiunii sale. Unii spun, că suprema problemă e fericirea, — fericirea cu orice pret, alții socotesc moralitatea de supremul scop al vieții. „În contra tuturor tentațiilor vieții practice și a sofismelor din teorii“, dl Mocsonyi consideră direcțiunea *morală-ideală* ca singura care duce la o deslegare plausibilă, și pretinde cu tot dreptul, că „de integritatea caracterului singuraticilor depinde toată puterea și viața morală a națiunii“.

Cel din urmă studiu și fără îndoială cel mai de valoare este „Religiunea și știința“, apărut în anul trecut. Studiul acesta are și el menirea de a apare într'un almanah, în acela al societății „Andreiu Șaguna“ din Sibiu, căreia dl Mocsonyi s'a grăbit a-l trimite, îndată ce a fost rugat să colaboreze.

(Va urma).

¹⁾ Cantiani români, de G. B. Duică în „Sămănătorul“ 1904 pg. 81 sq.

chemați a formă, cultivă și educă generațiile viitoare.

Universitatea din Lipsa a fost *alma mater*, la care s'au adăpat bărbai valoroși ca un Ioan Popescu, Zaharie Boiu, Nicolae Cristea, Dr. Daniil Popovici Barcian, Dr. Ioan Crișan, și Simeon Popescu.

Toți aceștia, la cari s'au alăturat și alți trimiși la Viena, între cari ținem a scoate la iveală pe laboriosul și valorosul bărbat al bisericii noastre, arhimandritul Dr. Ilarion Pușcariu, au știut să-și marcheze viața prin opere de valoare pentru educația tinerimei. Aproape fiecare a compus opuri menite pentru instrucția școlară, cari și astăzi servesc de cărți manuale în instrucția noastră de pe diferite grade. Nu e locul aci de a face o caracterizare a lucrării, ce a săvârșit în parte fiecare, ci scopul meu a fost de a semnală lucrarea culturală a tuturor, izvorată din îndemnul psihic al lui Șaguna.

Conform scopului pus în fruntea acestor cercetări trebuie să scot la iveală mai ales lucrarea pedagogică a lui Popescu, căci a lui muncă științifică în această direcție s'a concentrat, pe când ale celorlalți a imbrățișat și alte terene. Și trebuie să o fac, mai vartos și din motivul, că a lui influență s'a simțit și în afară de cadrele bisericii noastre, ba a trecut chiar și frontierele politice ale țării noastre. În toate scrierile lui denotă o minte, care caută legătura logice și dezvoltarea organică a ideilor ce se înșiră. Nu mai puțin bătaoare la ochi este și forma aleasă, în care caută să-și îmbrace ideile sale. Pentru cel ce puțin e inițiat numai în felul lui de a scrie trebuie să fie clar un lucru.

Acest bărbat e un scriitor, care scrutează, înalță, organizează și convinge, cerințe pe cari le au numai capetele cu calități științifice. Cu drept cuvânt poate fi numit un om de știință. El a redactat prima revistă pedagogică, în care se poate ceti pagină de pagină adevărul aserțiunii mele. Cartea lui de psihologie și pedagogie sunt o dovadă vie, că avem de a face cu un bărbat de știință per eminentiam. Aprecierea psihologiei cuprinse de eruditul filozof și academician Titu Maiorescu ni'l prezintă în adevărată lumină. Nu mai puțin valoroase sunt cărțile lui de învățătură și lectură, după cari s'au orientat mare parte din autorii de cărți de cetire românești.

Numele lui crescuse așa de mult, încât devenise autoritate și la frații din regatul României, cari în două rânduri i-au oferit catedra de universitate. În scrierea „Educatorul” din București publică pentru prima oară lucrări, cari ni'l tradează ca pe elev al lui Ziller, întemeietorul unei puternice școli pedagogice în Germania. În scrierile lui mai vechi nu aflăm vederile cele noi, sau că și el se inspiră pe atunci de dominantă școală *dittes beneckiană*, de care băjbăie și azi scrierile micilor noștri pedagogi.

Popescu a fost în trecut singurul pedagog serios și primul la noi Românii peste tot. Cutez a o afirma și la caz de tragere la îndoială nu voi întârzi a o și dovedi.

Prin anii 1897, 1898, 1899 un grup de profesori dela „Seminariul Andreian” după ce ani de zile se făcuseră eforturi în sinul „Reuniunii învățătorilor gr. or. din districtul Sibului” spre a da ființă unei reviste pedagogice la înălțimea timpului, reușesc cu ajutorul conzistoriului arhidiecezan să înființeze: „Foaia pedagogică” a cărei mod de redactare a putut să mulțamească toate pretențiile. După o scurtă durată apune această revistă, ținută la înălțimea timpului.

Ajunge să amintim, că drept rezultat al acestei lucrări au rămas două opuri ale subsemnatului: Treptele formale și Povestile populare, cari continuă acum în a doua ediție să instrueze și lumineze în senzul vederilor școlii pedagogice, căreia i-s'a dat expresie în sus numita revistă.

Drept continuare a acestei lucrări este și cârticea copiilor intitulată „Noul abecedar”, de subsemnatul, care formează numai începutul unei serii de cărți de cetire ce vor urma. Planul e dat, lucrarea se va urma cu ajutorul Domnului.

Intrucât lucrarea noastră dela Sibiu a influențat și alte cercuri afară de biserica noastră e prea timpuriu a spune și nu mi-se cuvine mai ales mie a o spune.

Va veni posteritatea și va cerne totul obiectiv și atunci va aduce verdictul adevărat fără temere de a supăra anumite susceptibilități omenești, de cari nici un timp și nici un soiu de oameni n'a fost și nu va fi cruțat.

Chiar cu risicul de a mi-se imputa nemodestie susțin în fața lunei și pot să dovedesc că există o școală pedagogică la Sibiu, pe care mai curând sau mai târziu va trebui să o recunoască și obștea românească, dar mai ales cei chemați să judece imparțial și fără leac de preocupare.

Am ținut, că e bine să semnalez această direcție culturală tocmai în gazeta „Telegraful Român” înființat de marele Șaguna, care a plantat aici în Ardeal un puternic stejar, la umbra căruia toți ne răcorim și întărim.

Fie deci aceste șire aduse ca un mic prinos de pietate memoriei lui.

Dr. Petru Șpan.

Pregătirea pruncilor la prima mărturisire și cuminecare.

— Studiu pastoral —

de Gavril Hango presbiter.
(Urmare).

Fiind acum în clar catehetul cu cantitatea orelor de prelegere, amăsurat acestor ore își va împărți și materialul de predare și fiind în clar și cu facultățile personale și cu împrejurările educative familiare și școlare ale pruncilor amăsurat acestor împrejurări își va aranja materialul de predat.

În aceste 8 ore de prelegere materialul de predare despre mărturisire, credem că s'ar putea împărți în chipul următor:

În ora 1-a li s'ar țineă pruncilor o prelegere generală introductoare despre *virtute și păcat* (bine și rău, împlinirea, respective călcarea poruncilor lui Dumnezeu) și urmările acestora, purcezend dela faptul cât de mult iubesc părinții pe copiii cei buni, iar pe cei răi îi pedepesc. Trecând apoi la *păcatul strămoșesc* le vom arăta ferocitatea de care s'a bucurat Adam și Eva în raiu înainte de a păcătu și apoi nefericirea lor și a tuturor oamenilor după căderea lor în păcat. De aci vom trece apoi la *venirea lui Isus Christos pe pământ și la moartea lui pe cruce*, prin care ne-a răscumplat din robia diavolului în care am fost căzuți toți oamenii prin păcatul strămoșesc. În fine le vom vorbi despre *instituirea tainei S-tului Botez*, prin care ne curățim de păcatul strămoșesc și apoi pentru de a le țineă atențiunea încordată le vom aminti pe scurt instituirea tainei Sfintei Mărturisiri prin care ne curățim de păcatele făcute după S. Botez, fără de care nu vom moșteni împărăția ceriului, ci vom cădea în osândă cea de veci etc.

În ora a 2-a le vom vorbi ceva mai mult, despre instituirea și scopul tainei S-tului Botez și apoi vom trece la *taina Sfintei mărturisiri*. Aici le vom expune cât se poate de pe larg modul instituirii, scopul și necesitatea mărturisirii păcatelor înaintea preotului.

În fine vom trece la condițiile, ce trebuie să le îplinească cei ce se mărturisesc, începând cu *examinarea conștiinței pe baza celor 10 porunci dzești și a celor 9 porunci bisericesti*. În ora aceasta le vom vorbi numai despre *păcatele ce sunt contra iubirii către Dumnezeu*, pe baza primelor patru porunci dumnezești.

În ora a 3-a vom continua cu examinarea conștiinței vorbindu-le despre *păcatele ce sunt contra iubirii de aproapele* pe baza celor șase porunci dumnezești ulterioare.

În ora a 4-a vom continua cu *cele nouă porunci bisericesti* aducându-le în legătură cu poruncile dzești.

La examinarea poruncilor însă, să nu se treacă cu vederea păcatele de moarte și păcatele în contra S-lui Duh.

În ora a 5-a le vom vorbi despre

părea de rău și despre hotărârea, că nu vor mai păcătu.

În ora a 6-a despre *înșuși actul mărturisirii*: ce este, cui și cum trebuie să se mărturisească, ce se întâmplă cu cei ce nu și spun toate păcatele cu voia și în ce constă *secretul mărturisirii* pentru ca să nu aibă teamă a-și mărturisi păcatele.

În ora a 7-a le vom spune cum să se poarte înainte, la și după mărturisire.

În ora a 8-a despre *deslegare, despre canon și despre necesitatea îndreptării vieții*, iar

În ora a 9-a și a 10-a se va repeta materialul propus, respective făcând un examen general cu elevii, după ce și în fiecare din orele precedente încă au fost examinați.

După aceasta numai decât se va trece la materialul despre *sf. Cuminecătura*. Materialul acesta după cele patru ore de prelegere s'ar putea împărți astfel:

În ora primă le vom țineă o instrucție generală despre actele ce au văzut ei că se petrec în biserică când preotul cuminecă pe oameni, apoi vom trece la explicarea cuvintelor lui Isus cuprinse în evangelia lui Ioan Cap. VI., unde se vorbește mai întâiu de săturarea celor cinci mii de oameni, cu 3 pâni și 2 pești și apoi despre natura și efectele Sfintei Cuminecături. (Precum pânea simplă nutrește și întărește corpul în viața aceasta, tot așa nutrește și întărește și Sfânta Cuminecătura sufletul pentru viața de veci dacă omul o primește cu vrednicie).

În ora a 2-a li se va țineă o prelegere despre instituirea Sfintei Cuminecături pe baza celor expuse la Ev. Mateiu XXVI. 17—29, Marc. XIV. 12—24, Luca XXII. 7—20 și I. Corinteni XI: 23—29, iar modul transubstanțiațiunii pâinei în corpul și a vinului în sângele lui Isus Christos li se va explica prin minunea lui Isus când la nunta dela Cana Galileii a prefăcut apa în vin și prin minunea când după înviere a intrat la învățacei prin ușile încuiate. Tot aici li se va arăta: pentru ce a instituit Isus S. Cuminecătura sub forma pâinei și a vinului, deci pentru ce n'a dat corpul și sângele sau ca atare de mâncare apostolilor săi. Le vom spune, că Isus este prezent întreg în fiecare părticică din S. Cuminecătura în tocmai precum în fiecare frântură de oglindă se vede ori ce corp în întregul său și nu numai părți din el. Iar de încheiere li se va vorbi despre respectul ce datorim Sfintei Cuminecături.

În ora a 3-a le vom vorbi despre scopul Sfintei Cuminecături, ca sacrificiu pentru păcatele noastre, patimile și moartea lui Isus Christos pe cruce și apoi despre efectele ei salutare pentru cei ce se împărtășesc de ea cu vrednicie și despre groznicia pedepsei de care se fac părtași cei ce se cuminecă cu nevrednicie. Apoi vom trece la explicarea Sfintei liturghii obicinuie și a celei înaintesfințite și la cuminecătura pregătită pentru ei în Joia dinainte și Marța de după Paști.

În ora a 4-a li vom învăța cum să se pregătească sufletește și trupește pentru actul Sfintei Cuminecături în și afară de biserică. Pentru înțelegerea mai bună, le vom explica mai pe larg, că precum ne îmbrăcăm trupul în haine curate și ne curățim casa și curtea când așteptăm un oaspe, așa să ne curățim și sufletul de păcate, când ne pregătim să primim S. Cuminecătura în care se află însuși trupul și sângele Domnului nostru Isus Christos.

În celelalte două ore următoare se va repeta materialul despre S. Cuminecătura contras în două părți din cele patru ore în cari s'a propus.

Apoi în dimineața zilei în care se începe mărturisirea li se va țineă celor admiși la ea, adică celor ce le-a succedat examenul în părțile esențiale, o exortatie pentru îndemn la o mărturisire bună. Exortatia aceasta va cuprinde pe scurt tot materialul despre mărturisire, punându-se însă pondul principal pe părțile cari așteaptă căința și întăresc voința pentru îndreptarea vieții. În scopul acesta ne putem folosi foarte bine de parabola Fiului răătăcit.

În special li vom admoni, că cei ce la mărturisire vor retăcea cu voia unele

păcate acia să nu meargă la sf. Cuminecătura pentru ca să nu cadă în osândă.

În fine în dimineața zilei în care vor fi să se cuminece li se va țineă o exortatie despre sfânta Cuminecătura în care se va cuprinde pe scurt întreg materialul predat mai înainte despre ea, punându-se și aici pondul principal pe părțile, cari influențează mai mult asupra inimei pentru îndreptarea vieții și făcându-i din nou atenți la greutatea păcatului dacă cineva se cuminecă fără a fi făcut mai nainte o mărturisire sinceră.

Astfel cred eu, în împrejurările date școalelor noastre s'ar putea împărți și predă materialul despre Mărturisire și S. Cuminecătura celor ce pentru prima dată aleargă la aceste taine.

*

La predarea materialului despre Mărturisire trebuie să fim cu considerare încă la multe împrejurări, ca nu cumva mai mult să stricăm ceea ce voim să îndreptăm.

Mai mult trebuie să grijim de îndeplinirea actului mărturisirii ca nu cumva să dăm pruncilor cât de puțin prilej de a păcătu, ori să-i rușinăm și înspăimântăm dela primirea acestor taine. Sunt păcate pe cari în orele de prelegere publică nu le putem atinge, dar în taina mărturisirii proprii — dacă ni s'au descoperit — nu le putem trece cu vederea. Trebuie să fim însă cu băgare de seamă cum le pertractăm aici — cu tot sigilul mărturisirii — dacă voim, ca acelea să le putem stărpi încă din bună vreme din sufletul și inima pruncilor.

(Va urma)

Din protopresbiterate.

Conferența preoției din tractul Reghin. Sfințirea iconostasului bisericii din comuna Poleți.

— 8 Noemvrie n.

(Fine.)

Intrându-se în ordinea de zi, prezidiul invită conferința să-și aleagă un notar pentru purtarea protocolului și pentru de a îndeplini tot odată și funcțiunea de raportor despre mersul discuției în conferință. Se alege parohul Ioan Silaghi din Idicel.

Se purcede acum la exhaustivarea programului conferinței. Se face apel nominal și se constată că sunt prezenți 17, iar absenți 5 preoți. Prezidiul prezintă cerele de concediu ale celor absenți, cari toate se încuviințează.

Prezidiul aduce la cunoștința conferinței trista știre că parohul Iacob Stăvilă din Lueriu, unul din cei mai meritați preoți ai tractului nostru a trecut zilele acestea la cele eterne. Conferința apreciind meritele decedatului confrate, — dă expresie condolenței sale prin sculare — pentru pierderea vrednicului paroh Iacob Stăvilă, care și-a testat întreaga sa avere mișcătoare și nemiscătoare ca fundațiune pe seama bisericii noastre din Lueriu, la al cărei altar timp de 35 ani a servit cu credință și devotament.

Urmează la ordinea zilei discuția asupra modului cum s'a oficiat sf. liturgie. După o discuție mai îndelungată, la care au parte preoții: Nicolau Gliga, Gheorghe Căzan, Ioan Duma, Nicolau Nascu, Alexandru Nicolescu, Gheorghe Maier, Ioan Silaghi și dl protopresbiter Galațion Șagău, se constată că atât serviciul divin cât și întreg ceremonialul sfințirii iconostasului și a parastasului s'au îndeplinit cu demnitatea recerută, iar unele neajunsuri observate la unii din preoții funcționi, cari provin mai mult dela natură decât din vina respectivilor preoți, s'au scos la iveală pentru că să-și dea silința fiecare, ca acele să dispară în viitor. Asemenea se constată că predica festivă ținută în biserică înaintea poporului din partea preotului capelan Gregoriu Nicoară din Ibănești, a fost deplin succedată cu privire la conținut. În privința modului de predare însă dl protopresbiter Șagău îi face observare, că vocea a fost prea duioasă, plângătoare, ceea ce predicatorul ia la cunoștință, promițând că pe viitor va țineă cont de aceste observări.

Conform programului președintele ordonează cetirea diptarului din partea pa-

rohului Ioan Silaghi, despre tema: „Indatoririle preotului față de școala confesională al cărei director este; și cauzele care împiedică o înaintare mai vădită pe terenul școlar“. Autorul își cetește lucrarea, care e ascultată cu atențiune. Finindu-se predarea operatului prezidentul invită pe membrii conferinței, să se declare asupra aceluia. La aceasta membrul C. Nicoră, coratată o lucrare este destul de bună, dar pentru de a fi studiată și criticată mai cu temei propune a se da unei comisii, care la proxima conferință va avea să prezinte darea de seamă în scris asupra operatului din întrebare. Parohul Gheorghe Maier din Toplița constatănd din a sa parte cu multă plăcere, că autorul și-a lucrat tema cu toată seriozitatea, căci atât ca fond cât și ca formă, și ca mod de predare este deplin succedă face contrapropunere, ca adevărat să se abstea de la atâtea formalități seci și fără nici un rost și operatul să se iee la cunoștință fără a se mai da la vreo comisiune cenzurătoare, ci dacă are cineva ceva de observat aceasta să o facă acum în plenul conferinței. De această părere sunt și membrii Mateiu Radu din Cuesdiu și Ioan Duma din Săcal. Puse propunerile la vot se primește cea făcută de Gheorghe Maier. În urma acesteia se intră în dezbaterile meritelor asupra reușitei operatului și după o discuție îndelungată conferința declară dizertația atât după conținut cât și după formă deplin reușită.

În înțelesul programei ar fi urmat încă stabilirea statutelor referitoare la creșterea adulților, cu compunerea cărora au fost însărcinați de conferința ultimă parohul Ioan Duma din Săcal și Gheorghe Căzan din Filea, dar fiind operatul prea voluminos și timpul deja înaintat, conferința decide a se amâna stabilirea lor definitivă pentru conferința proxima.

Membrul Gheorghe Maier își ridică cuvântul și arătând însemnătatea și avantajul ce îl au „Reuniunile de înmormântare“ la poporul nostru, care e datat a face multe, prea multe ceremonii cu ocaziunea înmormântării celor repotați, și de la care obiceiul nu îl poți abate, căci ai deveni odios în ochii lui pentru profanarea credinței și datinelor strămoșesti, propune: conferința preotească să decidă, ca în toate comunele bisericesti din acest tract să se înființeze asemenea reuniuni de înmormântare spre folosul practic moral și material al poporului nostru.

Conferința nu hotărăște, ci recomandă preoției a stărua ca în comunele singuratic, respective în grupuri de comune să se înființeze asemenea reuniuni sau societăți de înmormântare.

Terminate fiind agendele conferinței preoțești din tractul Reghin pentru anul de față, protopresbiterul-prezident mulțumind membrilor pentru interesul și ținuta deamă arătată față de afacerile conferinței actuale, și îndemnând-o și pentru viitor la muncă cinstită și desinteresată, încheie conferința între aplauze și generale urale.

Era la 4 ore p. m. Ne-am întrunit la masa bogat arătată a parohului local Nicolae Nașcu. Bucatele sunt servite din partea dsoarelor Ana Nașcu și Marioara Nicolescu din Mesterhaza. Se începe seria toastelor. Dnul protopresbiter Galațion Șagău toastează pentru îndelunga viață a Excelenței Sale I. P. S. domn Arhiepiscop Mitropolit Ioan Meșianu. Parohul Nicolau Gliga își ridică pocul în sănătatea vrednicului nostru protopresbiter tractual Galațion Șagău și a doamnei. Parohul Ioan Duma închină în sănătatea parohului local Nicolau Nașcu. Ioan Silaghi ridică toast pentru tinărul pictor Gheorghe Rusu, care cu sfiala unui începător a luat asupra sa greaua sarcină de a picta noul iconostas, și l-a terminat cu succes neașteptat. Lăcrămi de bucurie cădeau din ochii fericitei mame care încă eră de față a tinărului Gheorghe Rusu, văzând că fiul ei totuși se apropie cătră ținta mult dorită. Parohul Gheorghe Căzan a ținut toast pentru buchetul de dsoare cari se aveau la masă și pentru toate dsoarele de pe Murăș, parohul Iancu Branea a închinat pentru comitetul parohial. Preotul Gheorghe Maier pentru poporul bun din

comuna Poleți etc. iar dnul Dr. Tilea medic în Toplița română și-a ridicat pocul pentru preoțimea română din tractul Reghin.

În tot decursul mesei ne-a cântat lăutarii din Toplița română, iar după masa a fost ridicată, cei tineri s-au dat la joc, care a ținut până noaptea târziu; cei bătrâni s-au retras spre a mai conversa câte ceva, ori apoi ducând cu ei cele mai plăcute suveniri dela Poleți s-au depărtat spre vetrele lor cu dorul, ca la anul să ne putem încă cu mai multă izbândă întruni în conferințele preoțești spre binele și desăvârșirea noastră și a poporului nostru.

I. S.

NOUȚĂȚI.

Marca culturală în favoarea „Asociațiunii“. Domnul Șt. Erdélyi din Orăștie a binevoit a pune la dispoziția „Asociațiunii“ o marcă culturală, care reprezintă lupoaica alăptând pe Romulus și Remus, cu următoarele inscripții: S. P. Q. R. — Senatus populusque romanus și A. C. P. R. (Asociațiunea culturală [n] Poporului Român). Marca costă 5 fileri.

Nu ne îndoiim, că fiecare Român cu trageră de inimă pentru întărirea „Asociațiunii“ se va grăbi să-și comande un număr oarecare de mărci, pe cari le va putea întrebuința, cum fac și alte neamuri, — pe corespondența lui particulară.

Societățile noastre, băncile, cancelariile advocatiale, parohiile etc. le-ar putea întrebuința cu multă ușurință pe corespondențele lor.

La reprezentațiile noastre, serate etc. se va lipi pe fiecare bilet de intrare o marcă culturală și de sigur nu se va găsi Român care să refuze 5 fileri mai mult pentru scopurile „Asociațiunii“.

Începutul îl va face dl Zaharie Bărsan, care aici în Sibiu va vinde biletele de intrare cu câte o marcă culturală și tot așa va face și în celelalte centre.

Mărcile culturale se pot procura dela biroul „Asociațiunii“ din Sibiu (Strada Morii nr. 6), dela despărțimintele „Asociațiunii“ și dela redacțiile ziarelor noastre.

Toți cei cu dragoste pentru cultura neamului nostru să se grăbească a cumpăra marca culturală!

Lueger, primarul Vienei, despre care înregistrase presa ungurească în zilele trecute știrea că e greu bolnav, ba că a murit chiar, e pe cale de a se însănătoși deplin. Merge din zi în zi spre bine astfel, că în câteva zile își va putea începe iar munca.

„Cartea de Aur.“ Domnii dela „Erdélyi Hirlop“ răspund la cele scrise în numărul nostru penultim la adresa lor. Zic, că nu aceea e esențială, de unde au ei informație despre apariția noului volum al „Arhiv de Aur“, ci esențial e, că oare spus-au dâșii adevărul ori nu cu privire la „Cartea de Aur“? Sigur că e așa. Dar tot așa de sigur e, că n-au spus adevărul. Pentru că în „Cartea de Aur“ nuse cuprinde alta, decât material istoric, referitor la chestia națională română, care, oricât de supărașos să fie lucrul pentru domnii cari neagă existența ei, a existat în patria noastră, există și va exista, până nu va fi rezolvată în mod mulțumitor. În adunarea acestui material istoric autorul opului numit n'a procedat în mod unilateral, cum afirmă domnii dela „Erd. Hirlop“, despre ce se pot singuri convinge, dacă frunzăresc mai bine și studiază volumul pe care dl procuror din Cluj a avut bunăvoința a li-l pune la dispoziție. Vor găsi adevărul în volumul acesta publicat toate vorbirile rostite în dietă, în sesiunea anilor 1865—1868, în chestia națională, va să zică, nu numai ale deputaților naționaliști, ci și ale deputaților maghiari: Deák Ferencz, Gicz Ignátz, Halász Boldizsár, Baron Simonffy Lajos, Bernáth Zsigmond, Bartal György, Bonis Samu, Baron Eötvös Iosef, Iankovich Antal, Thury Gergely, Plachy Tamás, Hunfalvi Pál, Dapsy Wilmos, Kvaszay László, Iusth Iosef, Madocsányi Pál, Czorda Bodog, Tisza Kálmán, Markos István, Berzenczey László și alții și alții, tot oameni cari n-au fost agitatari români. A vorbi deci de o informare unilaterală a cetitorului, este în cazul de față, ori răutate, ori greșală mare, pe care oamenii cari țin la adevăr și dreptate datorită ar avea să o îndrepte. Noi însă nu cerem lucrul acesta dela domnii dela „Erdélyi Hirlop“, pentru că ne face impresia, că nu este meseria lor să caute adevărul.

„Victoria“, institutul de credit din Arad va deschide în curând o filială în Chișineu, unde are toate condițiile de prosperare, fiind simțită acolo lipsa unei bănci.

Reuniunea română de muzică din Sibiu își va țineă adunarea generală Mercuri în 15 Novembre v. la 5 ore seara în sala cea mare din „Casa națională“. *Comitetul.*

Al 100-lea. Casariatul „Reuniunii române de înmormântare din Sibiu“, a solvit ajutoriul statutar după răposatul membru Paraschiva P. Vestemianu n. Moldovan.

Acesta este al 100-lea caz de moarte în sinul Reuniunii române de înmormântare sibiene.

Foc în dietă. Sâmbătă seara s'a aprins în edificiul parlamentului din Bpesta o odaie care servia de magazin pentru obiectele ne trebuincioase. Focul a fost observat la timp și după o muncă de aproape un ciaz a fost stins. Paguba e la trei mii de coroane.

Biserica pentru șeasă limbi se zidește acum în New-York și va avea hrumul sf. Ion. Zidirea ei s'a început în 1892 și costă 60 mil. cor. Biserica va avea șeasă paraclise, în cari se va săvârși serviciul divin în șeasă limbi, fiecare paraclis pentru o limbă. Trei sunt pentru popoarele romanice, și trei pentru cele germane.

Arhiepiscopul din Canterbury și Grecii. Nu de mult a adresat mitropolitul grec din Atena o rugare oătră arhiep. din Canterbury, ca să întrevină la guvernul englez spre a înceta persecuțiile în potriua Grecilor din Macedonia și Bulgaria. Arhiep. a răspuns, că el condamnă politica guvernului grecesc, că el și toată biserica anglicană nu se amestecă nici odată în chestiuni cu caracter politic și îi e peste putință să facă ceva ce ar putea fi luat ca o îndreptățire a năvălirilor făcute de bandele venite din Grecia pe teritoriul turcesc.

Agrafiare. Stud. univ. A. Melha, un adevărat revoluționar, care condusese în anul trecut pe studenții răzvrățiți în universitate și a insultat pe rectorul de atunci Lang fusese eliminat pentru totdeauna dela universitate. Ministrul Apponyi l-a agrafiat în zilele trecute la sfatul acelor cari îl eliminaseră. Dar dacă ar fi fost vorba de un student român? Cum schimbă vremiile și oamenii de ușor.

Exagerări. Unul care jură pe ce scrie, a slobozit un glas de durere în „Gazeta Transilvaniei“ cu privire la stările din Săliște, comuna fruntașă românească din apropierea Sibiului, tânguindu-se, că Săliștea, vai, nu e așa cum o văd și cum în mod exagerat o descriu unii, ci e așa cum o vede dânsul. Și dânsul o vede firește în rău, în decadentă, în mizerie. Săliștea n'are nimic, nu face nimic, sau ce face, nu face bine. Bunul domn gata, să jure pe ce scrie, combătând un rău exagerările în bine față de comuna Săliște, cade deci în același păcat și exagerează și el în cealaltă direcție. Nu-i place un extrem, dar cade însuși în celalalt. Încât cunoaștem noi stările de lucruri din Săliște, apoi ținem că nu în toate e motivat glasul de durere al domnului cu jurământul. Cel puțin nu în ce privește școala din Săliște, care e una dintre cele mai de frunte din metropola noastră, cu edificiu școlar pompos și cu un corp didactic bine pregătit, zelos și diligent, nici în ce privește despărțământul „Asociațiunii“, care dezvoltă destulă activitate, mai multă decât multe altele, și nici cu privire la casa de păstrare, singura dintre băncile noastre care nu aleargă după dividende mari, și așa mai departe. Iar aluziunea făcută la unele persoane cu rol în viața noastră publică e tocmai răutăcioasă și e răsturnată prin activitatea rodnică ce o desvoltă aceste persoane pe toate terenele vieții publice românești. Am ținut să le spunem acestea, în interesul adevărului, și pânăcând careva dintre cei deadreptul interesați va veni să combată exagerările domnului care jură pe ce scrie.

La fondul Victor și Eugenia Tor-dașianu, pentru înzestrarea șetelor sărace au contribuit următorii: Ilie Trăilă, adv. (Oravița mont.) 3 cor. 60 fil. Andreiu Ghidui, prot. (Caransebeș), 2 cor.; Dr. Nicolae Ionescu, adv. (Caransebeș) 10 cor.; „X“ 2 cor.; Vasilie Goldiș, dep. diet, secretar consist. (Arad) 1 cor.; R. Ciorogariu, dir. semin. (Arad) 2 cor.; și Paul Rotariu, adv. (Timișoara) 1 cor.

La același fond prin mijlocirea controlorului Reun. sodal. rom. a dlui Nicolae Stoica au dăruit: Ioan Petrașcu, măestru croitor, Panfilie Crișan sod. lăcătuș, Antoniu Balomir, sod. pant., Andreiu Olecșic, sodal lăcătar, Mihail Turean sod. măs. și soția Eva n. Apolzan, Aug. Iosi-vaș, sod. faur, și soția Paraschiva n. Apolzan, Aron Rodean, sod. lăcătuș și Mihail Bănciu, sod. friser, fiecare câte 20 fil.

Emigrarea crește. În luna lui Septembrie au emigrat din țara noastră 20402 oameni, între cari 14668 la America. În anul trecut în aceeași lună au emigrat numai 15930. O creștere deci de 4472 suflete.

Școală de hoție. Poliția din Buda-pesta a descoperit o școală de hoție, al cărei director este un tâlhar italian, iar elevii sunt copii de 10—14 ani. Materialul învățământului este furtul dela oul de găină, până la casele mari de fier. Directorul a fost deținut.

Ciuma. Din Rusia vine știrea că în districtul Acinsk s'au constatat opt cazuri de moarte de ciumă. În Triest încă a murit în zilele acestor a marinar de ciumă. S'au luat imediat dispoziții de a împiedica această boală urâtă. Alt caz până acum nu s'a ivit.

Femei de vânzare. O interesantă i-coasă a moravurilor din America ne aduce ziarul „America“. Într'una din foile Chicago a apărut dăunazi un anunț, în care o femeie se pune la vânzare, să fie femeia celui ce va da mai mult. Spune că e tinăra, cultă, inimă curată, cu înclinații spre poezie și fiziofie, față strălucitoare, plină de viață, bine desvoltată și mai presus de toate voluptuoasă. Ea dorește ca bărbatul să se poarte gingaș cu ea, să-i cumpere cele mai frumoase haine, să-i lase viața liberă și lipsită de neplăcerile sărăciei. Ii plac mătăsurile, bijuteriile și automobilele. Nu știe coase, nici spăla, nici coace pâine și nici nu știe deosebi carnea de carne. Cu astfel de însușiri frumoase cum să nu-și afle bărbat. În America toate sunt posibile. Cine nu știe ce să facă cu banii grăbească, e cea mai bună ocazie.

Un nou Köpenik. În zilele trecute s'a prezentat la un giuvaergiu din Petersburg un general cu servitoriul său și a cumpărat giuvaere de câteva mii de ruble. Când se plătească n'avea bani. S'a mânia și iritat fiind a rugat pe giuvaergiu să scrie un bilet pe care i-l dictat el generalul. Biletul sună: „Dregă Ană. Trimetemi imediat 5000 ruble, am ajuns în ducă-tură. Al tău Stefan.“ Servitoriul duse biletul, aduse curând banii, generalul plăti și plecă. La prânz când giuvaergiu se duse acasă soția îl întrebă că la ce a avut lipsă de 5000 ruble cu atâta grabă. Bărbatul rămase uimit. Întro clipă înțelese totul. Căzuse jertfă unor șarlatani. Pe el îl chemă Stefan, pe nevastă-sa Ana. Servitoriul adusesese biletul acesteia, iar ea cunoscând scrisoarea bărbatului ei și ne bănuind nimica i a predat banii ceruți.

În locul oleului de pește, care în urma gustului și mirosului neplăcut se luă așa fără voe, se capătă în toate farmaciile „Emulsion“ ul lui Scott, care este foarte gustos și ușor de mistuit

Oficială.

Veneratul Conzistoriu așteaptă dela comunele în restanță cu **colecta la fondul catedralei** să trimită rezultatul colectei făcute; iară cei ce au trimis numai banii fără un scurt raport și au primit ulterior rapzoriu, să notifice prin câte un raport scurt datul și suma trimisă.

Teatru.

Sâmbătă, 4/17 Nov. *Romeo und Julio*, tragedie de Shakespeare.

Nu cruțăm muncă și cheltuială

la procurarea materialelor brute pentru prepararea „Emulsion“-ului Scott, ca să ne asi gurăm cele mai bune calități de oleu de pește var și natron-hipofosfhit. Aceste materiale foarte fine se prepară cu o deosebită curățenie prin procedura unică a lui Scott și productul nu i numai gustos și cu totul ușor d-mistuit, ci-i și de un extraordinar efect. e mult mai eficace ca oleul simplu de pește. La debili, fie în urma unei boale, sau la slăbiri corporale la copii sau oameni mari, „Emulsion“ ul lui Scott este totdeauna cel mai bun mijloc de întărire.

X 252 1—4
Pescarul cu batogul cel mare este dovada pentru adevărata procedură a lui Scott.

Trimițându-se 75 fileri în mărci postale, și amintind de jurnalul acesta se trimite sticle de probă franco de cătră:

Dr. EMIL BUDAI „Stadtapotheke“ BUDAPEST, IV., Váci-utca 34/50.
Prețul sticlei originale: cor. 2-50.
Se capătă în toate farmaciile.

Nr. 837—1906.

[277] 3—3

Concurs

Pentru întregirea postului de paroh în parohia vacantă de clasa a III-a din Aita-mare, cu filiile Aita media, Aita seacă, Baraolt, Buduş, Chepeş şi Micloşoara, protopresbiteratul Treiscaunelor, se descrie concurs, pe baza rezoluţiunii Prea Ven. Conzistor arhidiecezan din 17 Octomvrie a. c. Nr. 9970 Bis, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Rom.”

Emolumentele împreunate cu acest post sunt cele fasonate în coala B, pentru întregirea venitelor preoţeşti dela stat.

Doritorii de a ocupa acest post, au a-şi aşterne cererile instruite conform normelor în vigoare oficiului protopresbiteral al Treiscaunelor în termenul arătat, în Bereczk.

Concurenţii vor avea a se prezenta înainte de alegere în vre-o Duminecă orisărbătoare în biserică spre a cânta respectieve a celebra şi cuvânta.

Bretcu, 21 Octomvrie 1906.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Treiscaunelor, în contelegere cu comitetul parohial.

Constantin Dimian
protopresbiter.

Nr. 1211—1906 prot.

[280] 2—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de capelan, cu drept de succesiune, pe lângă neputinciosul paroh Ioan Mihu din parohia de cl. a II a Cincul mare, protopresbiteratul Agnitei, pe baza rezoluţiunii Preaveneratului Conzistor arhidiecezan din 10 Octomvrie anul c. Nr. 9449 Bis, se descrie prin aceasta concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt jumătate din toate venitele parohiale fasonate în coala B, pentru întregirea venitelor preoţeşti dela stat.

Doritorii de a ocupa acest post au a-şi înainta cererile concursuale, conform normelor în vigoare, subsemnatului oficiu protopresbiteral în termenul susindicat, cu îndatorirea de a se prezenta în vre-o Duminecă orisărbătoare în biserică, pentru a cânta, resp. a celebra şi cuvânta.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Agnitei, în contelegere cu comitetul parohial respectiv.

Agnita, 29 Octomvrie 1906.

Ioachim Muntean
protopresbiter.

Ad Nr. 1053—1906

[279] 2—3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. a III a Luţa, în protopopiatul Făgăraş, se descrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post de paroh sunt cele fasonate în coala B, pentru întregirea venitelor preoţeşti dela stat.

Doritorii de a ocupa acest post de paroh să-şi substearnă cererile concursuale, cu documentele recerute, la subscrisul oficiu, în termenul convenit, având a se prezenta la sf. biserică, spre a cânta respective a celebra şi cuvânta.

Făgăraş, în 23 Octomvrie 1906.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tracului Făgăraş, în contelegere cu comitetul parohial.

Nicolae Borzea
protopresbiter.

Anunţ!

A apărut ABCedarul întocmit şi prelucrat, după cele mai practice ABCedare existente, de Dr. Ioan Stroia, protopresbiter, fost profesor seminarial, Dumitru Lăpădatu, director şcolar şi Iuliu Crişan, învăţător în Sălişte.

Preţul unui exemplar 40 fileri. Se poate procura dela Librăria arhidiecezană şi dela autori.

Exemplare de probă se trimit gratuit, ceice doresc să se adreseze la Dumitru Lăpădat, director şcolar în Sălişte. [270] 4—6

Publicaţiune.

Subscrisul voină să subarândeze cârcima comunală din Vlădeni, constătătoare din 8 odăi, începând dela 1 Ianuarie 1907 pe trei ani, acei domni, cari doresc să iee în arândă, au a se adresa la mine cel mult dela datul acestei publicări în 20 de zile.

Ceice voesc să vadă localităţile, au a se adresa la notarul comunei Vlădeni George Carlan.

Făgăraş, în 5 Noemvrie 1906.

Cu stimă:
Dr. Nicolae Şerban. [275] 5—6

Cârnaţi şi cârtaboşi

Din 1 Noemvrie începând se capătă zilnic CÂRNAŢI şi CÂRTABOŞI proaspeţi la

Carol Kovats,
cârcimar.

Strada Treistejari Nr. 11

266 4—6

Magazin de specialitate!

Mare depozit de
juvaericele, aurării, argintării, oroloage
de aur şi de argint, pentru domni şi dame
toate noutăţi.

A. MORAWETZ, juvaer şi gravor.

Sibiu, strada cisdădiei nr. 14.

[74] 33—

Aur şi argint vechiu se cumpără ori se primeşte ca plătire.

La 7 Expoziţii publice cele dintâi premii.

Veritabil aumai cu

Şoşoni, Slippers
Galoşi
de Petersburg.

Singurii contrahenţi:
Messtorff Behn & Co.
Viena I.

Vânzare în detail în toate prăvăliile mai bune de încălţăminte, de modă şi gumă. [264] 3—6

ÎN 6 ZILE
LA
AMERICA

Transport de persoane
in
Canada şi Argentina.

Cereţi clarificări.

E de ajuns carte postală.

Răspundem în româneşte.

Falk et Comp.

Secţia românească.

Hamburg

Strada Raboisen Nr. 30.

257 5—26

Pentru pacienţii de stomach!

Tuturor cari în urma răcelii ori a prea marelui împovărări a stomacului sau prin consumarea de mâncări greu de mistuit prea reci ori prea calde sau prin un traiu neregu at şi au contras bôle de stomach, precum:

Catar de stomach, Sgârciuri de stomach,

Dureri de stomach, Mistuire grea sau astupare de stomach

li-se recomandă un bun mijloc de casă, ale cărui rezultate escelente de mulţi ani sunt deja probate. Acesta este:

Vinul de burueni al lui Hubert Ullrich.

Acest vin este preparat din buruieni renumite şi recunoscute ca tămăduitoare, cu vin bun; întăreşte şi învioră organismul de mistuire al omului. Vinul de buruieni delătură conturbaţiile de mistuire şi influenţează puternic asupra noiei formări de sânge sănătos.

Prin întrebuinţarea regulată a vinului de buruieni bôlele de stomach vor fi curate încă în formare. Să nu întârzie nime dar a-l folosi încă de cu vreme. Simptome, ca: dureri de cap, rigăeli, arsuri în stomach, inflamaţii, ameţeli cu vomări, cari la pacienţi cu suferinţe învechite apar cu atât mai vehement, dispar adesea după câte-va beuturi de vin de burueni.

Constipaţiile cu urmările lor neplăcute, maladii, dureri colice, bătăi de inimă, insomnie, precum şi conglomerarea sângelui în ficat, plină şi suferinţele hemoroidice de multe-ori se delătură iute cu vinul de buruieni. Vinul de buruieni delătură mistuirea grea şi depărtăză prin un scaun uşor materii stricate din stomach şi intestine.

Faţa palidă şi slabă, anemia şi slăbiciunile sunt de obicei

misturi rele a formării insuficiente de sânge şi a stării bolnăvicioase a ficatului. Lipsa de apetit şi reaua dispoziţie, precum şi durerile de cap şi nopţile perdute (insomnie) consumă adeseori încetul cu încetul multe persoane. Vinul de buruieni dă slăbitei puteri de traiu un nou şi proşpăt impuls. Vinul de buruieni măreşte apetitul, ajută mistuirea şi nutrirea, uşurează formarea şi schimbarea materiei, înlesneşte formarea sângelui, calmăză nervi excitaţi şi crează nouă voe de viaţă. Nenumărate scrisori de recunoştinţă şi mulţumită dovedesc acestea.

Vinul de ierburi se află de vânzare în sticle fl. 1.50 şi fl. 2.— la farmaciile din Sibiu, Tunişor, Silişte, Ocna, Slimnic, Seica-nare, Nocrich, Avrig, Tâlmaci, Boia, Cismădie, Poplaca, Gurariului, Jina, Poiana, Mercurea, Călnic, Loman, Pianul-de-sus, Petriş, Sebeşul-săseş, Vinul-de-jos, Daia, Spring, Vingard, Ohaba, Beşineu, Mihail, Teiuş, Blaj, Pădăre, Ţapu, Mediaş, Birlj, Sân-Mărtin, Ibaşfalău, Basna, Agnita, Cincu-mare, Boholţ, Făgăraş, Beclean, Câmpulung, Râmnic-Vâlcea, Cudjir, Orăştie, Deva, Humedora, Haşeg, Lunca, Puj, Ohaba, Ponor, Alba-Iulia etc. — precum şi în toate celelalte localităţi mai mari şi mai mici din Ardeal, Ungaria şi Austria.

Farmaciile din Sibiu trimit 3 şi mai multe sticle de vin cu preţurile originale în toate calităţile din Austro-Ungaria.

Păziţi-vă de falsificări!

Să se cêră anumit:

Vinul de buruieni al lui Hubert Ullrich.

Vinul meu nu este o medicină secretă. Părţile lui constitutive sânt: Vin de Malaga 50,0 Spirit de vin 100,0, Glycerin 100,0, Vin roşu 240,0, Sirup de fragi 150,0, Sirup de cireşe 320,0, Coacăză, Aniş, Rădăcină „Helen”, iarba ferului americană, Rădăcina „Entianus”, „Kalmus” à 10,0. Toate aceste se amestecă. un. dem. [11] 38—

(63 c) 4—5